

— Еднакъвъ ли е за сичкытъ твари божий промыслъ?

— Богъ изобщо промышлява за сичко еднакво, но за човѣка, като най благороденъ отъ сичкытъ твари, той има особита грижа за него.

— Отъ дѣса показва особитата тѣзи Божія грижа за човѣка?

— Особитата тѣзи грижа са показва най много въ двѣ нѣща: първо, отъ многовидното и многообразното къмъ човѣците показваніе на различни пѣтища и среѣства къмъ добродѣтельта; второ, отъ обръщаніето къмъ доброто на най злытъ човѣчески намѣренія и прѣдпрѣятія; а особитата тѣзи промыслъ и грижа са показва най отлично въ искуплението на човѣческя редъ.

ОТДѢЛКА 3.

За Богопочитанието.

— Когато този безкрайно-съвършенниятъ Богъ не само е създалъ насъ изъ нищо, но и следува не-прѣстанно да промышлява за насъ, каква длѣжностъ имамъ ний къмъ него?

— Длѣжны смы дѣго почитамъ и славословимъ за сичкытъ му благодѣянія, колкото е показалъ и повседневно показва намъ.

— Що е богопочитанието?

— Богопочитанието е едно засвидѣтелствуваніе на нашата покорность прѣдъ Бога.

— Колко вида быва Богопочитанието?

— Богопочитанието быва два вида, сирѣчъ вѣтрѣшнѣе и вѣнкашнѣе.

— Кое зовешъ вѣтрѣшнѣе?

— Вѣтрѣшнѣе Богопочитаніе е — да обычами